

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

Přečtěte si jedinečné práce našich žáků. Jistě vás budou inspirovat ve vlastní kreativní tvorbě!

ČTĚTE NA STRANĚ 7

ROZHOVOR S PANÍ UČ. EVOU ŠMÍDLOVOU ENČEVOVOU

Nenechte si ujít rozhovor s paní uč. Šmídlovou Enčevovou, dozvíte se několik zajímavostí z jejího profesního i osobního života.

ČTĚTE NA STRANĚ 13

ČÍSLO 1/2020-2021 | ÚNOR 2021

MYŠKOLÁK

ČASOPIS ZÁKLADNÍ ŠKOLY
A MATEŘSKÉ ŠKOLY MYSLIBOŘICE

POTĚŠÍ 😊 POBAVÍ

POUČÍ

OBSAH ČÍSLA:

- SLOVO NA ÚVOD
- CO JSME ZAŽILI
- PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ
- CESTY S GLÓBUSEM

- NA SLOVÍČKO S...
- KUTIL MYŠKOLÁK
- MYŠKOLÁKOVY MOZKOLAMY
- KREATIVNÍ MYŠKOLÁK

ilustrace: Theodor Brabenec (2. ročník)

SLOVO NA ÚVOD

Milí čtenáři,

uběhlo opravdu mnoho dní od chvíle, kdy jste se mohli potěšit prozatím posledním výtiskem *Myškoláka*, který byl datován lednem 2020. Právě na jaře roku 2020 nás postihla pandemie dosud nevídaná – pandemie související s onemocněním covid-19. Museli jsme se vypořádat s několika mimořádnými opatřeními a také nebývalým nouzovým stavem, který vláda vyhlásila na celé území České republiky, aby tak zabránila zhoršení pandemické situace. Všechny žáků se také velmi citelně dotkla distanční forma výuky, která prozatím nahradila docházku žáků do školy

k prezenčnímu vzdělávání.

Nyní se nacházíme již na začátku roku 2021, ovšem nouzový stav stále trvá a zlepšení situace je zatím v nedohlednu. Ovšem i v této nelehké době na vás redaktořský tým školního časopisu myslí a nechce s vámi ztratit kontakt. Snažili se tedy udělat všechno pro to, abyste se mohli odvrátit od vážnosti situace a začíst se do dalšího vydání *Myškoláka*. Jelikož se naše škola musela obejít bez tradičních akcí, které zpravidla pořádá, je aktuální vydání školního časopisu částečně ochuzeno o reportáže týkající se školní akademie, exkurzí, výletů, nejruznějších besed apod. Pojďme si tedy

nastínit, co vás vlastně v aktuálním *Myškoláku* čeká!

Můžete se těšit především na tradiční rubriky, kterými jsou „Práce našich žáků“ a „Cesty s glóbusem“. Jistě vás zaujmou také bohaté literární a výtvarné práce našich žáků či poutavý rozhovor s novou paní učitelkou Šmídlovou Enčevovou.

Redakce školního časopisu přivítala s novým školním rokem 2020/2021 některé nové tváře. V současné době čítá celkem deset členů z řad žáků druhého stupně. Autory jednotlivých článků jsou nejen redaktori časopisu, ale i další dobrovolní přispěvatelé, tedy žáci školy.

Přeji vám, abyste našli v aktuálním vydání *Myškoláka* zálibení a alespoň na chvíli

zapomněli na prázdné covidové období, které momentálně panuje. Příjemnou četbu!

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka;
Micova.Misicka@seznam.cz)

REDAKCE - REDAKTORSKÉ ZAMĚŘENÍ ČLENŮ

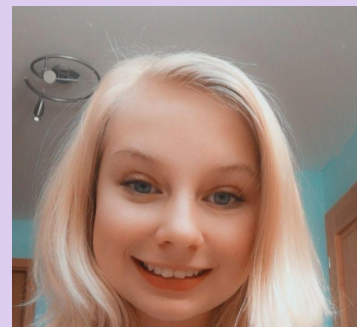
Sára Pléřová, 6. ročník
Píše články, které referují o akcích školy.

Mariana Zimová, 6. ročník
Poskytuje vlastní ilustrace.

Ludmila Mrnušíková, 7. ročník
Informuje o akcích školy, sestavuje křížovky.

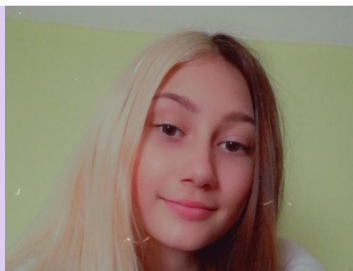
Lucie Mrňová, 7. ročník
Podává zprávy o akcích školy, přispívá recepty.

Natálie Jará, 8. ročník
Dodává vlastní ilustrace.

Viola Kostková, 8. ročník
Nabízí vlastní vyprávěné příběhy.

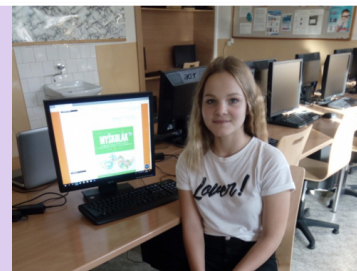
Anna Voborná, 8. ročník
Stejně jako Viola nabízí vlastní příběhy.

Žofie Kuldová, 9. ročník
Zaměřuje se na rozhovory s pedagogy a asistenty.

Filip Nožička, 9. ročník
Je přispěvatelem cestovatelských článků.

Jana Padělková, 9. ročník
Spolu s Žofií provádí rozhovory.

CO JSME ZAŽILI

Vítání prvňáčků na obecním úřadě

Naši prvňáčci se na začátku září vydali v doprovodu třídní učitelky Jany Mertlové do myslibořické knihovny, kde je s radostí přivítal starosta obce Milan Palát.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Uctili jsme Den Země

V měsíci září jsme se připojili k celosvětovým oslavám Dne Země. Tento den jsme zasvětili zejména práci a úklidu v přírodní učebně a také v okolí školy.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Školní bazar

Školní bazar oblečení, nábytku, hraček a nejrůznějších věcí se konal od 15. 9. 2020 do 22. 9. 2020.

Jako každý rok byl pořádán v předsálí myslibořického

kulturního domu. Bylo možné si odtud odnést mnoho krásných a zajímavých věcí. Které to tedy byly? Oblečení všeho druhu (šaty, sukně, trika, kalhoty, plavky, kšiltovky apod.), také boty, hračky, knížky a našlo se

tam i něco z domácích potřeb. Kdo chtěl, mohl za odběr nejrůznějších kousků dobrovolně přispět menší peněžní částku. Celkový výtěžek byl příspěvkem pro školu. Oblečení, které v bazaru zbylo,

převzala Oblastní charita Třebíč. Myslím, že se letošní školní bazar opět povedl, už nyní se tedy můžeme těšit na příští školní rok.

(Lucie Mrňová, 7. ročník)

Základní škola a Mateřská škola Myslibořice

Od 15. - 22. září 2020 v KD
v předsálí

BAZAR

OBLEČENÍ, NÁBYTKU, HRAČEK, VĚCÍ, ...

Pokud máte doma přebytečné oblečení, ... (čisté, nepoškozené, funkční) darujte je škole, přineste v týdnu od 7. - 14. září 20.

Vše bude prodáváno za symbolickou cenu

Výtěžek bude příspěvkem pro školu

Kraj Vysočina
ZDRAVÝ KRAJ

Pasování na čtenáře

V závěru září byli naši druháci pasováni na čtenáře. Tohoto milého úkolu se zhostil pan starosta Milan Palát v doprovodu paní knihovnice Jitky Bartoňové.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Prvňáčci pracovali se stavebnicí ROTO

Zajímavé výtvary nám představili prvňáčci, kteří se s chutí pustili do práce se stavebnicí ROTO. Posudte sami!

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Kreativní prvňáčci

Přinášíme vám další díla našich prvňáčků. Tentokrát se potěšte jejich výtvarnými klenoty.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Zimní radovánky

Žáci si náležitě vychutnali letošní sněhovou nadílku - není v zimě pro děti nic zábavnějšího.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

Vzorná babička (vypravování)

Na konci města, kam turisté nechodí, je čtvrť. Čtvrť to není vůbec špatná. Je tam gymnázium, obchod a malý park s přesně střiženými stromy. Lidé jsou tu ovšem zlí a závistiví. V jednom z paneláků žijí jen mladé rodiny a dvě postarší paní. Paní Bombelová je přísná babička, má jednoho syna a dvě vnoučata. Paní Demetrová je velice milá babička, která má čtyři dcery. Dvě z nich již mají svoje děti. Nejmladší dcera má tři syny a nejstarší dcera má jednoměsíční děvčátko.

Obě babičky si spolu rozumějí. Chodívají na čaj a povídají si o svých životech. Každé, když si povídaly, tak se pozorně poslouchaly, protože jejich životy byly naprosto odlišné. Paní Bombelová si vzala manžela, když jí bylo devatenáct let, syn se jí však narodil až o deset let později. Žila

spokojený život, skromný, ale šťastný. Bohužel před jedenácti lety ztratila manžela v ohni, před kterým ji zachránil. Sám to už ale nezvládl. Naopak paní Demetrová byla „veselá kopa“. Za celý život neměla jediného manžela. Čtyři dcery rovnaly se čtyřem různým partnerům. Měla dobré zaměstnání, takže jí nikdy nic nechybělo. Bohužel musela žít s tím, že na ni lidé na ulici koukali, protože byla Romka.

Všechno se ale změnilo, když jednoho dne paní Demetrovou odvedla policie, neboť byla podezřelá ze spolupráce na vykradení městské banky. Paní Demetrová doufala, že jí paní Bombelová dosvědčí, že v době krádeže byla doma, ale paní Bombelová se k ní otočila zády. Když odváděli paní Demetrovou na 24 hodin do vazby, nezapomněla paní Bombelová zakřičet: „Všichni

Romové jste jedna verbež a špína!“ To se paní Demetrové velice dotklo. Nemohla uvěřit, že žena, které se svěřovala se svými životními příběhy, jí nepomohla v problému.

Paní Demetrovou po 24 hodinách propustili, ukázalo se, že byla nevinná. Možná se ptáte, kdo za celou loupež vlastně stál? Byl to syn paní Bombelové.

Z celého příběhu plyne jedno důležité ponaučení: Nesudme lidi podle národnosti, nebo podle toho, co se o nich říká!

(Saskie Dobešová, bývalá žákyně školy)

Planeta čajů (vypravování)

Na planetě Zinity se nacházela laboratoř, která vyráběla čaje pro kosmonauty. Tam se také zrodil čaj, ale nebyl to ledajaký čaj. Byl to čaj, který měl za cíl objevit planetu.

Nastal den, kdy měl čaj odletět do kosmu. Když ho naložili do rakety, ozvalo se zdola: „Deset, devět, ..., tři, dva, jedna, start!“ To byla krása, čaj totiž ležel před velkým oknem, kterým krásně vše viděl. „Vrr, krach,“ ozvalo se zvenku rakety. Pilot okamžitě zastavil raketu. Kosmonauti vylezli z rakety, aby mohli opravit škodu. „Co kdybych se podíval ven a poohlédl se po nové planetě?“ pronesl čaj. A tak se náš čaj vydal hledat svoji novou planetku.

Hledal tak moc, až mu raketa zmizela z dohledu. Hledal a hledal, až už to pomalu vzdával. Ale co to, támhle se něco blýsklo. Přišel blíže a viděl, že se na malé planetce z neznámého kovu vaří voda. Vlezl si do vody a krásně se vylouhoval. „Tohle je moje nová planeta!“ zvolal čaj. Ale kde se vzaly, tu se vzaly nějaké divné věci. Spoutaly ho a odletěly na planetku těstovin. Tam ho předvedly před králem Makaróna II. Čaj nechápal, o co jde. „Mám dnes špatnou náladu,“ začal svou

řeč král. „Když mi zvedneš náladu, propustím tě,“ dodal. Čaj přemýšlel a najednou dostal nápad. „Pane Makaróne II., dovolte mi pozvat vás do lázní na mé planetce,“ odpověděl čaj. Král tedy svolil a letěli společně na čajovu planetku. Když si král vlezl do vody, uvařil se, obměkčil a čaj pustil na svobodu.

Tak se stalo, že čaj rozeslal dopisy a pozval celou svoji rodinu a kamarády na vlastní planetku. Všichni se vylouhovali a žili šťastně až do smrti.

(Ludmila Mrnušítková, 7. ročník)

foto: Zdroj: cz.depositphotos.com

Literárně-výtvarná soutěž: projekt Jaroměřická louka

Následující literární práce pěti našich žáků II. stupně byly oceněny jako nejlepší v literární části literárně-výtvarné soutěže v rámci projektu Jaroměřická louka.

Báseň Filipa Bárty (8. ročník)
získala dokonce cenu starosty Jaroměřic nad Rokytnou.

Jaroměřická louka (báseň)

Jaroměřická louka,
ta je ale překrásná.
Pročpak se nám schovává?

Schovává se za horama,
babička mi to vyprávěla.
Louku zná jak svoje boty,
poznala tam svoje roky.

Dodnes na ni vzpomíná
a často na ni chodívá.
Ráda se tam zasměje
a hned celá pookřeje.

Louku máme všichni rádi,
my i naši kamarádi.
Když na louku slunce svítí,
krásně se tam všechno třpytí.

Na jaře zas celá kvete,
nejkrásnější louka na celém světě.
V létě nám v potůčku voda
pěkně šumí
a seno přitom krásně voní.

Na podzim zas padá listí,
přitom fouká jemný váněk

a my pouštíme draka do dálek.

V zimě louka celá bílá,
všechno v klidu odpočívá.
Takto končí její roční koloběh
a těšíme se zase na další louky
běh.

(Filip Bárta, 8. ročník)

Jaroměřická louka (báseň)

Chvilí rovně, kousek z kopce,
v dálce vidím Jaroměřice.
Zakrátko už zámek spatřím,
na vstupně si dlouho šetřím.

Vesele se parkem projdu,
nechce se mi potom domů.
Zeleno je všude kolem,
svěží vítr vane polem.

Na louce se pasou srnky,
na keřích už zrají trnky.
Opodál si hopká zajíc,
na pastvě svou rodinku tam
majíc.

Na jaře to žije v trávě,
přemýšlím já nad tím právě.
Když si lehce lehám na ni,
vzápětí jde na mě spaní.

Ve snu se mi zdálo právě,
jak to žije v luční trávě?

Brouk a koník rozcvičku tu
cvičí,
na motýla k nebi křičí:
"Ten vítr dnes tak strašně fíčí,
že do práce nedoletí, že si
všechna křídla zničí."

Jaroměřická louka je domovem
pavouka i brouka,
co zvučí denně prací hmyzí,
i můj sen náhle mizí.
Probouzím se, procitám
a ze snu nádherný pocit mám.

(Natálie Jará, 8. ročník)

Jaroměřická louka (báseň)

V Jaroměřicích, kde stojí
malebný náš zámeček.
Lidé se tam procházejí
loukou plnou kytiček.

Louka je tam rozlehlá,
na ni tráva polehlá.
Vítr se tam prohání,
je tam místo na hraní.

Rodiče tam s dětmi chodí,
čerstvý vzduch se vždycky hodí.
Děti si tam rády hrají,
rodiče jim naslouchají.

Po louce se prochází,
novou krásu nachází.
Každý, kdo má chvíli čas,
po čase se vrátí zas.

Copak na té louce je?
Že tě vždycky přiměje,
zamyslet se nad tou krásou.
Pořádně se rozhlédnout,
každý musí podlehnout.

Plná trávy, lučních květů,
rozzáří ti každý den.
Jako kráska z jiných světů,
možná byl to jenom sen.

(Anna Neumanová, 8. ročník)

Jaroměřická louka (báseň)

Jen co otevřu očka,
vybafne na mě kočka.
Běžíme spolu ven,
doběhneme na místo, jako je
sen.

Toto je ta naše „Jaroměřická
louka“,
na tu se tak pěkně kouká.
Přijdu si tu jako v pohádce,
když po tváři vánek hladí mě
hladce.

Všude jsou krásné květiny,
které voní až do daleké krajiny.

Motýlů je tu taky dost,
pozor, ať ti nesedne na nos.

V dálce zvoní zvoneček,
okolo leze mraveneček.
Cvrčci si tu zpívají
a vrabčáci je doplňují.

Pod naší loukou se nachází
jezíčko,
na hladině se právě usadilo
pírko.
Rybičky tu mají krásné,
je to tu prostě úžasné.

Vždy domů smutná odcházím,
ale druhý den sem hned
přirazím.
Je to naše „Jaroměřická louka“,
na kterou se převelice pěkně
kouká.

(Adéla Bendová, 9. ročník)

Smrt na jaroměřické louce (vypravování)

Kdysi dávno byla Země pokryta
lesy a loukami, v nichž v dobách
dávno minulých žili duchové
bohů. Tehdy spolu člověk
a zvířata žili v harmonii. Ale
dnes se spolu podíváme do té
nejkrásnější a nejpanenštější
přírody v celém našem okolí,
do Jaroměřicka. Provázet okolím
nás bude statný jelen. Není to
jen tak ledajaký jelen. Je to
samotný bůh všech bohů,
Svantovit, který se do tohoto
tvora pouze převtělil, aby se
přesvědčil o původu a čistotě
této jaroměřické krajiny.

Naše cesta začíná v jednom
velmi hlubokém lese, do kterého
mohou vstoupit jen ty nejčistší
duše. Cestou protéká průzračný
potok, ve kterém můžete spatřit
nejen svůj odraz, ale i svoji duši.
Voda v něm je natolik čistá
a zázračná, že vyléčí jakékoli

zranění či nemoc. Nad ním
poletují víly, které se o potok
starají. Nedaleko se tyčí do výše
skála. Ta slouží jako útočiště
pro malé trpaslíky, kteří ze skály
těží nejružnější krystaly, zlato,
stříbro a kouzelné kameny.
Na vrcholku skály mají své
doupě hlídací vlci, kteří střeží
celý les. Potok se vlévá do řeky
Rokytné, která nás zavede
do okolí Jaroměřicka.

Nedaleko řeky se nachází velké
jezero. Na něm stojí molo a na
mole vysedává vodník, který se
stará o kapry. Žije samotářským
způsobem života. Za rybníkem
se táhne nekonečná bažina, která
je plná hejkalů a bludiček.
Nenecháme se jimi ale svést
a budeme pokračovat po naší
cestě. Dostáváme se na samotný
závěr naší cesty. Stojíme
na veliké louce, kterou protéká

řeka Rokytná a dělí louku na dvě
části. Svantovit se zde pásal
v trávě a chystal se Jaroměřicko
opustit. Začal se formovat
zpátky do své boží podoby.
Netušil ale, co se za okamžik
stane.

Nedaleko v houští číhal lovec
zvěře a chtěl jelena střílet.
Počkal si, až bude jelen v té
pravé pozici, a střílel.
Ze Svantovíta začala vytékat
krev a po chvíli vykrvácel.
Tohoto si všimli hlídací vlci
a ihned na místo přiběhli. Lovce
rozsápali na kusy. Tato zpráva se
dostala k lidem, kteří pocítili
nedůvěru ke zvířatům. Lidé
začali vraždit všechna zvířata
a nadpřirozená stvoření. Tímto
nastala éra člověka. Přírodě
nezbývalo nic jiného, než se
člověku přizpůsobit.

(Filip Nožička, 9. ročník)

ilustrace: Alena Rousková (7. ročník)

**Ve výtvarné části
literárně-výtvarné soutěže v rámci
projektu Jaroměřická louka
uspěly se svými obrázky dvě**

**žákyně II. stupně - Alena
Rousková (7. ročník) a Lenka
Nováková (8. ročník).**

ilustrace: Lenka Nováková (8. ročník)

Jan Kubiš (referát)

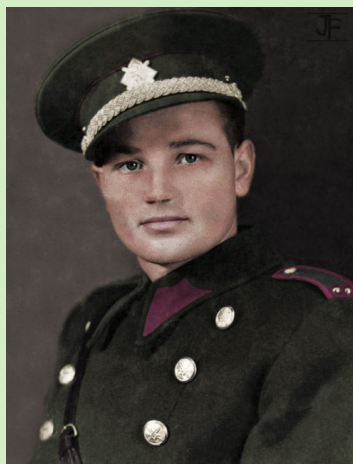

foto: Zdroj: cs.wikipedia.org

Jan Kubiš byl příslušníkem československé exilové armády ve Velké Británii, hrdinou protinacistického odboje a jedním z parašutistů, který úspěšně provedl atentát na Reinharda Heydricha.

Život

Narodil se v Dolních Vilémovicích jako druhé ze čtyř dětí do rodiny obuvníka Františka Kubiše. Matka mu zemřela, když mu bylo šest let. Jeho otec se poté znovu oženil. Po ukončení povinné školní

docházky pracoval jako dělník na statku. Ve dvaadvaceti letech nastoupil na vojnu. Čtyři měsíce po okupaci Čech a Moravy odešel do Polska ke vznikající československé jednotce. Poté se přepravil do Alžíru a přidal se do francouzské cizinecké legie. Po pádu Francie byl evakuován do Anglie, kde byl zařazen do výcviku pro speciální úkoly. Tam byl přiřazen do skupiny Anthropoid. Společně s Jozefem Gabčíkem dostali rozkaz zaútočit na Reinharda Heydricha.

Atentát na Reinharda Heydricha

Atentát byl spáchán 27. května 1942 v Praze. Podle plánu měl být Heydrich zabit Gabčíkem, a to střelbou ze samopalu, zbraň se však zasekla, a tak Kubiš použil předem připravený granát. Heydrich byl granátem vážně zraněn a později zemřel na otravu krve. Spolu s dalšími parašutisty výsadku Anthropoid se Kubiš skrýl v podzemních prostorách kostela sv. Cyrila a Metoděje v Praze. Nacisté je však s pomocí udavače Karla Čurdy vypátrali a na kostel zaútočili. Během útoku byl Kubiš vážně zraněn granátem,

foto: Zdroj: seznamzpravy.cz

proto si nemohl vzít sám život jako jeho společníci. Na následky svého zranění zemřel v nemocnici v Podolí.

Důsledky atentátu

Tento čin měl pro Čechy hrozné následky. Nacisté zahájili popravy lidí pro schvalování atentátu. Také byly vypáleny obce Lidice a Ležáky. Odhaduje se, že v reakci na atentát bylo zabito 2 tisíce lidí. Zároveň vzbudil atentát dobrý ohlas a na jeho základě byla Brity odvolána mnichovská dohoda. Z Kubišovy celé rodiny bylo postupně zatčeno 250 lidí a jeho

nejbližší rodinní příslušníci byli odvezeni do koncentračního tábora Mauthausen, kde byli popraveni.

(Žofie Kuldová, 9. ročník)

Výsledky olympiád

Olympiáda v českém jazyce - 47. ročník, 2020/2021, školní kolo, I. kategorie (8. a 9. ročník), 16. - 30. 11. 2020:

1. místo: Natálie Šťastná (9. ročník) - 32 bodů /50 bodů
2. místo: Natálie Jará (8. ročník) - 29 bodů /50 bodů
3. místo: Filip Nožička (9. ročník) - 25, 5 bodů /50 bodů
4. místo: Lucie Kselíková (9. ročník) - 24 bodů /50 bodů
5. místo: Adéla Bendová (9. ročník) - 23 bodů /50 bodů
6. místo: Jitka Nováková (8. ročník) - 22 bodů /50 bodů

ročník) - 22 bodů /50 bodů

Do okresního kola postoupily Natálie Jará (8. ročník) a Natálie Šťastná (9. ročník).

Dějepisná olympiáda - školní kolo, 2020/2021, téma "Baroko", zúčastnili se celkem čtyři žáci z 8. ročníku a jeden žák z 9. ročníku:

1. místo: Filip Bárta (8. ročník) - 43, 5 bodů /60 bodů
2. místo: Jakub Hadraba (8. ročník) - 41 bodů /60 bodů

3. místo: Petr Kurtin (8. ročník) - 40, 5 bodů /60 bodů

Zeměpisná olympiáda - školní kolo, 2020/2021, zúčastnili se vybraní žáci 7., 8. a 9. ročníku:

Kategorie B - 7. ročník - max. 39 bodů

1. místo: Soňa Nováčková - 20 bodů
2. místo: Amálie Kleppová - 17 bodů
3. místo: Jakub Řiháček - 13 bodů

4. místo: Barbora Matějková - 7 bodů

Kategorie C - 8. a 9. ročník - max. 39 bodů

1. místo: Filip Bárta - 29 bodů
2. místo: Filip Ludvík - 29 bodů
3. místo: Petr Kurtin - 27 bodů
4. místo: Lenka Nováková - 26 bodů
5. místo: Jitka Nováková - 25 bodů

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Školní parlament „v době on-linové“

Ani parlamentáci v době distanční výuky nezahálejí! Schůzky probíhají alespoň jednou měsíčně, samozřejmě pouze virtuálně.

Připravujeme pro vás, naše spolužáky, měsíční hlášení školního parlamentu. Stihli jsme také připravit a naplánovat zábavné odpoledne společenských her a pro naše nejmenší spolužáky i školní karneval. Otázkou zůstává, jestli se některá z těchto akcí

foto: Zdroj: stock.adobe.com

uskuteční?! Kdo ví?

Doufáme, že se všichni brzy budeme opět potkávat na chodbách naší školy.

S přáním všeho dobrého, vaši parlamentáci.

CESTY S GLÓBUSEM

Návštěva Španělska

foto: Zdroj: tourism.zabreh.cz

Ahoj, milí čtenáři, máme tu další číslo časopisu a s ním i další zemi, kterou navštívíme. Je to Španělsko. Dozvíte se něco o zemi, ve které sídlí jeden z nejslavnějších fotbalových týmů světa - FC Barcelona.

Španělsko, oficiálně Španělské království, je stát, který leží na Pyrenejském poloostrově spolu s Portugalskem. Ke Španělskému království patří i Kanárské ostrovy v Atlantickém oceánu a Baleáry ve Středozemním moři. Španělsko je konstituční monarchií, členem Evropské unie, NATO a dalších organizací. Podle demokratické ústavy z roku 1978 je v celé zemi úředním jazykem španělština.

Politika

Nejvyššími státními orgány jsou král, parlament a vláda. Král je hlavou státu, reprezentuje stát navenek, svolává a rozpouští parlament. Má pravomoc schvalovat a vyhlašovat zákony. Parlament je dvoukomorový, skládá se z Kongresu poslanců

foto: Zdroj: sport.cz

Geografie

Vnitrozemí Španělska dominují náhorní plošina Meseta a pohoří Pyreneje, Sierra Nevada a Kantaberské pohoří. Nejatraktivnější pevninské riviéry jsou Costa Brava a Andalusie. Baleáry ve Středozemním moři jsou velmi vyhledávané a tvoří je ostrovy Mallorca, Menorca, Ibiza a Formentera. Kanárské ostrovy jsou celoročně oblíbenou destinací, můžete navštívit Gran Canarii, Tenerife, Lanzarote nebo Fuerteventuru. Západní Středomoří zaručuje návštěvníkům stabilní slunečné počasí po celé léto. Moře je v letních měsících příjemně vyhřáté až na 26 °C. Španělsko je skvěle dostupné letecky, na pevninu se můžete vydat také autem nebo autobusem. Úroveň služeb pro turisty je na vysoké úrovni a většina hotelů je skutečně kvalitních. Doporučujeme podniknout co nejvíce výletů, zejména po ostrovech. Španělsko je také rájem poznávacích zájezdů.

Sport

FC Barcelona je profesionální španělský fotbalový klub sídlící

foto: Zdroj: zpravy.aktualne.cz

ve městě Barcelona. Klubové barvy jsou modrá a granátová. FC Barcelona se pyšní mnohými úspěchy. Kromě fotbalu jsou zde populární i další sporty, např. basketbal nebo házená. Nejznámější hráč FC Barcelony je Lionel Messi.

Španělská kuchyně

Španělská kuchyně se skládá z velkého množství regionálních jídel a specialit. Důležitou roli hrají ryby a mořské plody, stejně jako luštěniny s dušeným masem. Podobně jako jinde ve Středomoří se tu velmi hojně užívá olivový olej, jehož je Španělsko největším producentem i konzumentem na světě, a také další charakteristické součásti jižanské kuchyně - česnek, cibule, rajčata, papriky. Ke španělské kuchyni neodmyslitelně patří zeleninové

saláty. Bohatě se zde používá koření jako šafrán a římský kmín. Oblíbené jsou medem slazené sladkosti a časté přidávání ovoce či mandlí do nejrůznějších jídel.

Atmosféra

Španělé jsou horkokrevní a temperamentní. Mají rádi tanec, zpěv i sport. Proslulé flamenco je hudebně-taneční kultura, jejíž kolébkou i současným centrem je právě jihošpanělská Andalusie. Španělsko žije především fotbalem - nejprestižnější fotbalové utkání ve Španělsku mezi Realem Madrid a Barcelonou je největší sportovní akcí vůbec.

(Jitka Nováková, 8. ročník, podle internetových stránek)

foto: Zdroj: kapselshalfanghaarz.blogspot.com

foto: Zdroj: bezpecnecesty.cz

foto: Zdroj: jysk.cz

Za krásami Portugalska

foto: Zdroj: minutex.sk

Ahoj, milí kamarádi. Dovolte, abych Vás pozvala do země, o které jste se mnozí učili. Tou zemí je Portugalsko, které leží v Evropě. Někteří z vás by se jistě rádi do Portugalska chtěli podívat, třeba jen tak na dovolenou.

Portugalsko se často označuje jako země mořeplavců, surfařů, památek a vína. Je spojené zejména s cestováním.

Ve středověku se v souvislosti s Portugalskem říkalo „až na konec světa“ a námořníci ho nazývali zemí mořeplavců. Portugalsko se pyšní nepřehledným množstvím vzácných památek, úchvatnou přírodou, vynikající kuchyní a prvotřídním vínem.

Portugalsko se nachází v západní části Pyrenejského poloostrova. Je to nejzápadnější suverénní stát kontinentální Evropy. Jediným jeho

foto: Zdroj: cerfis.cz

pevninským sousedem je Španělsko, západní a jižní břehy země omývají vody Atlantského oceánu. Portugalsku dále náleží souostroví Azory a Madeira, které mají autonomii. Název země vzešel z římského označení Portus Cale. Féničané, Kelti, Řekové, Kartáginci, Římané i Arabové pozměnili a poznamenali vývoj této části Evropy. Raní řeční mořeplavci nazvali toto území *Ophiussa* (v řečtině *Země hadů*), neboť místní obyvatelé uctívali hady. Portugalsko bylo vyhlášeno republikou 5. října 1910.

foto: Zdroj: zpravy.aktualne.cz

Za první světové války stálo Portugalsko na straně Dohody. První portugalská republika však byla zmítána nepokoji a neměla tak dlouhého trvání – v roce 1926 došlo k vojenskému puči. António de Oliveira Salazar, od roku 1928 ministr financí, se roku 1932 chopil moci a zavedl v zemi zmítané krizi diktaturu založenou na autoritářském konzervatismu, nacionalismu a imperialismu ve spojení s římskokatolickou církví. Za druhé světové války bylo

Portugalsko neutrální. Roku 1949 se stalo zakládajícím členem NATO. Portugalsko vybojovalo dosud čtyři zlaté olympijské medaile, všechny v atletice. Portugalská kuchyně se může pochlubit populárním zákuskem nazvaným Pastel de nata. Jde o pudinkové koláčky plněné žloutkovým krémem a posypané skořicí.

(Šárka Hlavatá, 8. ročník, podle internetových stránek)

foto: Zdroj: ioutdoor.cz

foto: Zdroj: kublanka.cz

foto: Zdroj: cestovinky.cz

foto: Zdroj: seznamzpravy.cz

foto: Zdroj: poznani.cz

foto: Zdroj: dovolenaproseniory.cz

NA SLOVÍČKO S... PANÍ UČITELKOU EVOU ŠMÍDLOVOU ENČEVOVOU

Paní učitelka Eva Šmídllová Enčevová vstoupila do pedagogického sboru naší školy na začátku školního roku 2020/ 2021. Jejími vyučovanými předměty jsou anglický jazyk, přírodopis, výtvarná výchova a svět práce. Vzbudila se v nás zvědavost a chtěli jsme paní učitelku více poznat. Neváhali jsme tedy a požádali ji o rozhovor. Paní učitelka svolila, a my jsme se tak dozvěděli spoustu zajímavostí z jejího života. Posudte sami!

Jak jste spokojená v naší škole?

Jsem tu spokojená. K učení jsem se vrátila po dlouhých letech, takže je to pro mě i novinka.

Kde jste předtím pracovala?

Dříve jsem učila v Praze. Předtím, než jsem nastoupila sem do školy, jsem pracovala v jedné nadnárodní logistické společnosti, kde jsem měla na starosti marketing.

Proč jste se rozhodla vrátit k učení?

(smích) Odstěhovala jsem se z Prahy, kde jsem žila 20 let, do Myslivořic. Cítila jsem, že potřebuji životní změnu, a chtěla jsem dělat něco smysluplného. Něco takového, že když si lehnu večer do postele, abych měla pocit, že jsem udělala něco pro svět, nebo alespoň pro jednotlivé částky světa, a to jste vy, děti, ze kterých společně s rodiči můžeme vychovat dobré lidi a můžeme vám pomoci se uplatnit v životě. Když vidím, že se nějakému dítěti i třeba díky mně daří, tak z toho mám radost.

Chtěla jste být už odmala učitelkou?

Já jsem v první třídě chtěla být letuška. Pak jsem chvíli chtěla být prezidentka. (smích) No a pak už jsem chtěla být učitelka.

Jak vycházíte s kolegy?

(smích) Dobře, zatím jsem neměla žádný konflikt. Právě naopak si myslím, že ty vztahy jsou dobré.

Bylo vám líto, že hned po vašem nástupu se musela zahájit distanční výuka?

Nemůžu říct, že by mně to bylo líto, spíše je mi líto, že se vy, žáci, musíte učit z domova.

Pro mě to byla zase nová zkušenost. Je to novinka, mám ráda výzvy, ráda zkouším nové věci.

Je něco, co se vám na naší škole nelíbí nebo co byste chtěla změnit?

(zamyšlená) Vzhledem k tomu, že nejedeme od září v normálu, tak jsem neměla možnost tu ve škole poznat ten normální režim. Také v září jsme to měli spojené s pandemií Covid-19. Vadí mi spíše jednotlivé věci v každé třídě. Objeví se třeba někdo, kdo se nechová úplně dobře k druhému spolužáku. Ale toto by se asi objevilo na každé škole. Není to jen na rodičích, ale i na nás učitelích, abychom těmto žákům nějak otevřeli oči a dali jim najevo, že to není správný způsob chování. Ovšem to je opravdu jen o jedincích.

Jste spokojená s naší školní jídelnou?

Jo (smích). Já jsem spokojená, že nemusím vařit, že se můžu někde najíst. Většinou mi tam chutná.

Prozradíte nám i něco ze soukromí? Co děláte ve volném čase, kdy se nemusíte věnovat škole?

Teď moc volného času nemám, protože přestavujeme dům. Těch volných aktivit teď navíc moc dělat nemůžeme. Když jsem ještě bydlela v Praze, chodila jsem hrát badminton, ten mě hodně baví.

Jak se vám líbí v Myslivořicích?

Líbí, pro mě je to změna. Musím upřímně říct, že třeba, když jedu do Brna, které je odtud vzdálené přibližně 50 km, tak si říkám, že jedu konečně do velkoměsta. Trošku mi to chybí. Ale když se mě ptají moji přátelé z Prahy, jak se mi tu líbí a jestli to tu zvládám, tak říkám: „Co blbnete, já jsem tu šťastná.“

Jaký je podle vás největší rozdíl mezi vesnicí a městem?

Hlavně v tom, že se tady na vesnici všichni znají. Už i já začínám poznávat místní lidi, spousta místních už zná také mě. Víte, co od koho čekat a koho o co požádat. V Praze, tam v podstatě nikoho nezajímáte (smích). Tam upadnete na ulici a lidi vás překročí. Po čase vás ta anonymita začne štítat.

Cestujete? Kde se vám líbilo nejvíc?

V minulosti jsem navštívila hodně zemí, ale nyní už moc necestuji. Občas si vyrazíme po Čechách. Spoustu evropských měst jsem navštívila pracovně a když už jsem tam byla, spojila jsem to i se soukromou prohlídkou. Nejvíc jsem si zamilovala Řím a Bukurešť. V Římě se mi nejvíc líbilo Koloseum, toto město má zkrátka atmosféru.

Kdo je váš vzor?

Pro mě jsou vzorem moji rodiče. Mám ráda, když se k sobě lidé chovají slušně. Nemám ráda pomlouvání a podobné věci. Chci být jako moji rodiče a doufám, že se mi to daří.

Je nějaká osobnost vašim vzorem?

Vyložení vzor jsem si nikdy nedávala, ale líbí se mi Dara Rolins. To je můj vzor, co se

týče postavy. Tak jako ona bych jednou chtěla ještě vypadat (smích).

Jaký je váš životní cíl?

Cíle se většinou nastavují, když je člověk ještě mladý. Já jsem si většinu cílů už splnila. Pro mě byl vždy největší cíl mít zdravou a fungující rodinu, což se mi daří. Navíc mám zaměstnání, které mě naplňuje. Takže něco takového, že bych si teď řekla, že chci vylézt na Mount Everest, tak to nemám (smích).

Děkujeme za rozhovor, jsme rády, že o vás víme zase něco nového.

(Žofie Kuldová a Jana Padělková, obě 9. ročník)

KUTIL MYŠKOLÁK

Tradiční bábovka

Ingredience:

250 g práškového cukru
125 g másla
200 g polohrubé mouky
3 vejce
1/2 prášku do pečiva
1/3 l vlažného mléka
100 g lískových ořechů

foto: Zdroj: labuznik.cz

Postup:

Cukr s máslem a žlutky utřeme do pěny. Pak postupně vmícháme prosátou mouku s práškem do pečiva a přiléváme vlažné mléko. Nakonec vmícháme rozemleté lískové ořechy a sníh z bílků. Nalijeme do vymazané bábovkové formy a dáme péci do trouby předehřáté na 140 °C. Pečeme 28 minut (podle velikosti bábovky). Bábovku vyklápíme z formy až po úplném

zchladnutí, cukrujeme ji a krájíme. Můžeme servírovat a dochutit bábovku dle svého. Tato bábovka je chutově výborná, a proto bych ji všem ráda doporučila!

(Lucie Mrňová, 7. ročník)

foto: Zdroj: zena-in.cz

Vaření - kroužek plný dobrot

MYŠKOLÁKOVY MOZKOLAMY

ČTYŘSMĚRKA

V	I	R	U	S	T	Á	T	S	D
K	C	O	M	E	N	O	R	O	Ů
N	W	U	CH	A	N	L	É	K	CH
A	V	Š	K	O	L	A	I	R	O
E	C	K	E	F	N	I	Z	E	D
O	P	A	T	Ř	E	N	Í	U	C
P	Ř	Í	Z	N	A	K	Y	S	I

Hledej slova: Čína, dezinfekce, důchodci, Itálie, nakažení, nemoc, opatření, rouška, škola, virus, vláda, Wuchan

foto: Autorka: Ludmila Mrnušíková (7. ročník)

KREATIVNÍ MYŠKOLÁK

ilustrace: Karolína Vitů (2. ročník)

ilustrace: Barbora Potůčková (1. ročník)

ilustrace: Natálie Kuderová (3. ročník)

ilustrace: Helena Fukalová (4. ročník)

ilustrace: Mariana Zimová (6. ročník)

ilustrace: Stela Cafourková (2. ročník)

ilustrace: Julie Bednářová (2. ročník)